

סב א לְמִנְצָחָה עַל יִדּוֹתָן מִזְמוֹר לְדָוד: ב אֲךָ אֶל אֱלֹהִים מִפְנֵי יִשְׁעָתִי: ג אֲךָ הַזָּא צָוְרִי וַיִּשְׁעַתִּי מִשְׁגָּבִי לֹא אֲמֹתָת רַבָּה: ד עַד אֲנָה תְּחֻתָּה עַל אַיִשׁ תְּרֵצָהוּ בְּלָכֶם פְּקִירָה נָטוּיָה גָּדָר הַיחִזְקָה: ה אֲךָ מִשְׁאָתָהוּ יַעֲצֵי לְהַדִּית יִרְצֵץ בָּזָב בְּפִיו יִכְרְבוּ וּבְקִרְבָּם יַמְלָלוּ סָלָה: ו אֲךָ לְאֱלֹהִים נְפֵשִׁי בַּיּוֹם תְּקִנָּתוֹ: אֲךָ הַזָּא צָוְרִי וַיִּשְׁעַתִּי מִשְׁגָּבִי לֹא אֲמֹתָת: ח עַל אֱלֹהִים נְפֵשִׁי בַּיּוֹם תְּקִנָּתוֹ: ט בְּטָחוֹ בּוּ בְּכָל עַת עַם יְשֻׁעִי וּבְכָורִי צֹור עַזִּי מִחְסִי בְּאֱלֹהִים שְׁפָכוּ לְכָבָבָם צָוָרִים מִחְסָה לְנָנוּ סָלָה: י אֲךָ חַבֵּל בְּנֵי אָדָם קָבָב בְּנֵי אֹישׁ בְּמָאוֹזִים לְעַלוֹת הַמֶּה מִהְבָּל יְחִיד: יא אֶל תְּבָטָחוּ בְּעַשָּׂק וּבְגָנָל אֶל

לאמור אותו אחר מנהה ואחר ערבית

אך אל אלהים דומה נפשי (סב, ב): [שימוש תהילים פרק סב] אמרו מזמור זה ליל יום א' אחר תפלת ערבית, ולאחר מכן של ליל יום ב'. ושם של הווא איטמי". א' מן אך אל אלהים, "מן ישועתי, ט" מנ" לא אמות, מ' כן "עווז לאלהים", מ' מנ" לאיש כמעשו. ולאחר שתגמר זה המזמור תאמר. יהיו רצון מלפניך אל אחד שתמחל ותסלח וככפר עוני כמו ששלחת ומוחלת וכפרת למי שהתחפפל לפניך המזמור הזה.

זוהר תהילים

אלו מאותם שעוומדים בקיום, שאותם שגשאו ששוקלים במושקל זקרים ונקבות זה עם זו (אלו הם שוקלים במושקל זרים ונקבות להגשה זה עם זה), ואלו נקראים מזונים. על זה כתוב, (תהלים סב) במאזונים לעלות, ולא אותם שchetotob بهם, (ויראייט) מאזני צדק, שאמרנו. כל אותם ששוקלים זה עם זה, ולא שוקל זה יותר מזה, עולים ומתחברים כאחד, והם חברו של זכר ונקבה כאחד, ועל זה - במסתיע הדבר ושוקל זה יותר מזה, עולים ומתחברים כאחד, נהרי בארכנו.

אתה דבר אלקים שתיים זו שמעתי
בדבורה אחד נכלל כל התורה כליה
אתה דבר אלקים שתיים זו שמעתי וגוי

ברקיע יש היכל שיש בו שני מלכים שרים גדולים מהם מיניהם על שנים עשר אלףים קומניים אחרים

אך חבל בני אדם בזב בני איש במאזונים קעלות וגוי (סב, י): [זהה ח' ב פרשת ויקהיל דף רנה] אותם שני הערומים שלצד מזרחם קרעיא"ל, שהתחמלה בחוץ על שנים עשר אלף מיניהם, שבלם נקראיים יתדוח המשכן. זה לימין. ולשמאל - שמעיא"ל, והתחמלה על שנים עשר אלףים מיניהם אחרים, וכולם יתדוח כמו שאמרנו. (אותם מגנים אחרים) התחמלו שהתחמנו לצד דרום, אחד סעדיא"ל ואחד סטריא"ל (סעריהא"ל), כל אחד ואחד על שנים עשר אלף מיניהם אחרים. אלו לא מעברים משליטונם לעולמים. אלו כלם מיניהם על קיומם העולם.

תְּהִבָּלוֹ תַּיֵּל בַּי יִנְבֶּא לְתַשְׁיחָו לְבָבָךְ אֱלֹהִים שְׁתִים זֹ שְׁמַעְתִּי בַּי עַז לְאֱלֹהִים שְׁתִים זֹ אֲרֹנִי חָסֶד בַּי אָתָה תִּשְׁלָם לְאִישׁ בְּמַעַשְׂהֶךָ:

זוהר תהילים

דברו ודברו שיצא מפיו נעשה מלאך, וזהו וכל העם וראים את הקולות ואת הלפידם, ובמקום אחר אמר הכתוב את דבר אלהים שתים זו שמעתי. מה זה? אמר רבינו שמעון:ukan זkan, שמעתי שבאים נתן הקדוש ברוך הוא שלשה קשרים, נשמה ורוח ונפש, הנשמה מביאה הקבוץ, שם יורדת השכינה העליונה כלולה בשלש סדרות עליונות, ועליהן נאמר את דבר אלהים שתים זו שמעתי, את ושתים - הרי שלוש סדרות עליונות, שנאמר בהן אחת, אחת ואחת, שלשה אחדים, וזהו את דבר אלהים שתים זו שמעתי, ז"ו - בה עוזה אותם אח"ד. ואחר כך דבר עמו מהירות, שהוא מטטרו"ן, כולל כל צבא השמים שלמטה, משומם שהחלבש בו ורוכב עליו העמוד האמצעי המכול שיש סדרות, וכך בכל דבר ודבר שיצא ממנו, היה יוצא ממנו מלאך, וזהו וכל העם וראים את הקולות. אחר כך יורדה השכינה התחתונה עשויה באופן, שהוא נפש האדם ממש, ונאמר בו ועל הארץ הרארך את אשׁו הגודלה, משומם שעליו נאמר והנה אופן אחד באرض, כדי שיישמע קולו ודבריו מן הפסא והמלכים ושמים הארץ, שכיריו בו בכל מעלה ומטה כנשמה שלשלטונה בכל הגורף ואפלנו באיבר קטן, ואין איבר פניו ממנו.

(סב, יב): [תיקונים (תיקון כ"ב)] **ועליו נאמר** בדבר יהוה שמים נעשו, והוא דבר אחד שפוגל עשר אמיroot, וסוד הדבר - אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי, להראות בה שעשות הדברות נאמרו בדבר אחד, שתים זו, אלו אני ולא יהיה לך, והוא אחד, אחד ביניים, וזהו שאמנו שבשניהם תלויות מצות עשה ולא מעשה, והקדוש ברוך הוא משניהם דבר לחת בבוד ל תורה, שהרי הוא בדבר אחד אמר הכל, ולמה אמר שתים זו שמעתי? ז"ו אח"ד בחשbon, ששתי תורות הין, והקדוש ברוך הוא אחד ביניים ושמו אחד, ומ שני דבורים יצא הקול ונחlik לשבעים קולות, בנגד שבעים פנים, והרג בהם שבעים אמות על שלא קבלו את התורה, ובשני דבורים הרג שתי אמות, שכן עשו וישמעאל, שלא רצוי לקבל את התורה.

הקב"ה נתן באדם נשמה רום ונפש

אחד דבר אלקיים שתים זו שמעתי וגוי
(סב, יב): [תיקונים (תיקון יח דג עט)] **קם** זkan אחד מאחר הצל של רבינו שמעון ואמר: רבינו רבינו, הרי ראוי שנאמר מן השמים השמייעך את קלוי לירוק וכור, ובמקום אחר שמעתי שדבר עם ישראלי מצד של המלאכים, שכ פרשוווה, שכ